

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 569

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 10 iunie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 296 din 18 mai 2022 referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Camerei Deputaților nr. 36/2022 pentru numirea unui judecător la Curtea Constituțională.....	2–6
Decizia nr. 297 din 18 mai 2022 referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Senatului nr. 81/2022 pentru numirea unui judecător la Curtea Constituțională.....	6–9
ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DÔMENIUL ENERGIEI	
77. — Ordin privind aprobarea Metodologiei de stabilire a prețurilor pentru energia termică livrată în SACET din centrale cu unități de cogenerare care nu beneficiază de scheme de sprijin pentru promovarea cogenerării de înaltă eficiență	10–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 296**

din 18 mai 2022

referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Camerei Deputaților nr. 36/2022 pentru numirea unui judecător la Curtea Constituțională

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Benke Károly	— prim-magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea sesizării de neconstituționalitate a Hotărârii Camerei Deputaților nr. 36/2022 pentru numirea unui judecător la Curtea Constituțională, sesizare formulată de Grupul parlamentar al Partidului Uniunea Salvați România din Camera Deputaților.

2. Sesizarea de neconstituționalitate a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 3.849 din 4 mai 2022 și constituie obiectul Dosarului nr. 1.142L/2/2022.

3. În motivarea sesizării de neconstituționalitate se arată că hotărârea adoptată este contrară art. 143 din Constituție, întrucât persoana numită în funcția de judecător al Curții Constituționale nu îndeplinește condiția obiectivă privind pregătirea juridică superioară. Se arată că la dosarul de candidatură al acestuia nu există documente oficiale care să ateste absolvirea unei instituții de învățământ juridic superior și obținerea diplomei de licență. În lipsa acestora, nu a putut fi verificată în mod efectiv îndeplinirea condiției de numire nici de către Comisia juridică, de disciplină și imunități, nici de către deputații chemați să se exprime prin vot asupra numirii. Se subliniază că, în aceste condiții, nici Curtea Constituțională nu ar putea să verifice aceste aspecte.

4. De asemenea, hotărârea adoptată este contrară art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție, întrucât Camera Deputaților nu a respectat art. 5 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale cu privire la verificarea documentelor ce trebuiau depuse la dosarul de candidatură în vederea numirii ca judecător al Curții Constituționale. Se arată că nu au fost analizate documentele oficiale care să ateste îndeplinirea de către candidat a condițiilor de numire. O atare critică este obiectivă în sine și privește conduita Parlamentului, fiind fundamentată sub aspectul temeiului juridic, prin trimiterea la un text de lege care reglementează o condiție cu caracter obiectiv.

5. Se arată că „pregătirea juridică superioară” se dovedește prin diplomă de licență în studii juridice și, eventual, alte diplome obținute ulterior licenței. Or, la dosarul de candidatură au fost depuse următoarele înscrisuri: propunerea din partea grupului parlamentar, acordul prealabil de acceptare a candidaturii, curriculum vitae și adevărîța privind vechimea. Prin urmare, domnul Dimitrie-Bogdan Licu nu a depus niciun înscris doveditor cu privire la studiile sale. Se mai arată că raportul Comisiei juridice trebuie să aibă la bază actele depuse de candidat; în lipsa depunerii actelor care să ateste îndeplinirea condiției obiective referitoare la pregătirea juridică superioară sunt afectate însăși validitatea raportului întocmit de Comisia juridică și, în consecință, constituționalitatea hotărârii adoptate de plenul Camerei Deputaților.

6. Se arată că CV-ul domnului Dimitrie-Bogdan Licu și adevărîța cu privire la vechimea sa în muncă nu suplinesc lipsa

documentelor oficiale care să ateste studiile sale. Se susține că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale (Decizia nr. 251 din 30 aprilie 2014, paragraful 27), prezentarea candidatului nu poate constitui un document probator, întrucât are un caracter personal, și trebuie să fie însoțită de documente oficiale care să dovedească cele consemnate în cuprinsul său. În lipsa documentelor privind pregătirea juridică, nici Curtea Constituțională nu poate verifica îndeplinirea condițiilor constituționale cu privire la numirea candidatului ca judecător al Curții Constituționale. Sunt menționate o serie de decizii în care Curtea Constituțională a solicitat Camerei Deputaților/Senatului documente care au stat la baza hotărârii acestora de numire a unor persoane în diverse funcții publice (Decizia nr. 251 din 30 aprilie 2014, paragrafele 22 și 23, Decizia nr. 389 din 2 iulie 2014, paragraful 26, Decizia nr. 65 din 23 ianuarie 2019, paragrafele 39—40, și Decizia nr. 21 din 16 ianuarie 2019, paragraful 79).

7. Se mai susține că, potrivit informațiilor apărute în mass-media, există dubii serioase cu privire la existența vreunei diplome în studii juridice eliberate pe numele candidatului. Sunt indicate o serie de articole apărute în mediul online, potrivit cărora domnul Dimitrie-Bogdan Licu și-ar fi declarat pierdută în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, diploma de licență în drept eliberată de Universitatea Spiru Haret, Facultatea de drept, promoția 1995, în condițiile în care în mediul online a fost prezentată diploma de licență a domnului Dimitrie-Bogdan Licu eliberată de Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca. Aceste două diplome ar avea aceeași serie și același număr de identificare. Or, două instituții diferite nu puteau elibera două diplome de licență cu aceleași numere și purtând date identice, pentru aceeași persoană. Acest dubiu ar fi putut fi înlăturat prin prezentarea de către domnul Dimitrie-Bogdan Licu a actelor oficiale cu privire la studiile sale, însă acesta nu a depus nici diploma și nicio copie legalizată de pe aceasta sau cel puțin certificată pentru conformitate.

8. Se concluzionează că era necesară depunerea diplomei de licență la dosarul de candidatură la momentul audierii și al acordării votului în Camera Deputaților, iar o depunere ulterioară este tardivă. Verificarea efectuată de Comisia juridică în ceea ce privește respectarea condiției referitoare la pregătirea juridică superioară nu a fost una efectivă, iar o asemenea verificare nu a putut fi efectuată nici în plenul Camerei Deputaților pe baza dosarului de candidatură.

9. Se mai susține că domnul Dimitrie-Bogdan Licu nu îndeplinește nici condiția „înaltei competențe profesionale” prevăzută de art. 143 din Constituție pentru a fi numit judecător al Curții Constituționale. Se susține că acest criteriu de numire este unul subiectiv, fiind apanajul exclusiv al autorității care face numirea să decidă asupra îndeplinirii acestei condiții. Se solicită revenirea asupra acestei jurisprudențe din două considerente: modul în care acest criteriu este folosit de organul de numire și clarificările pe care literatura juridică și jurisprudența internațională le aduc în privința acestui aspect.

10. Se arată că în literatura juridică de specialitate au fost indicate criterii în funcție de care se apreciază înalta competență profesională, or, din CV-ul domnului Dimitrie-Bogdan Licu nu rezultă niciun fel de activitate didactică, titlu academic, nicio comunicare științifică susținută, niciun premiu sau nicio

certificare. Mai mult, se arată că presa a relevat faptul că a obținut titlul de doctor în drept în anul 2011 la Academia de Informații a Serviciului Român de Informații cu o teză al cărei conținut este jumătate plagiat, ceea ce l-a determinat să renunțe la titlul obținut. Un astfel de act de fraudă este incompatibil cu înalta pregătire profesională ca cerință a ocupării funcției de judecător constituțional.

11. Se menționează faptul că audierile candidaților în Comisia juridică și în plenul Camerei Deputaților nu s-au referit la pregătirea de specialitate a candidaților, la studiile/articolele/cărțile publicate, la manifestările științifice la care au participat, iar deputaților nu li s-a acordat ocazia să pună întrebări candidaților, sens în care se învederează Curții Constituționale să solicite stenogramele audierilor candidaților. Or, art. 5 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 arată că trebuia să aibă loc o audiere a acestora, ceea ce presupune o prezentare din partea candidatului, urmată de o sesiune de întrebări adresată de parlamentari și răspunsurile candidatului. În fapt, audierea s-a limitat la o prezentare de 3 minute a candidaților în plenul Camerei Deputaților, aspect care afectează valabilitatea actului de numire în funcție. Se menționează că, ulterior audierii în cadrul Comisiei juridice, s-a propus un singur vot „în bloc” pentru un aviz favorabil pentru toți candidații. Reprezentantii partidului Uniunea Salvați România s-au opus și, în semn de protest, au părăsit lucrările Comisiei juridice, aspecte neconsemnate însă în raportul întocmit de această comisie. Numai în aceste condiții Comisia juridică a avizat pozitiv în unanimitate toți candidații. Prin urmare, nu mai poate fi vorba de o chestiune ce ține de oportunitatea de numire, ci de exercitarea arbitrară a prerogativei de numire, ceea ce încalcă art. 1 alin. (3) din Constituție, sens în care se face referire și la un act al Comisiei de la Veneția [*Rule of Law Checklist*, adoptat la 11—12 martie 2016, CDL-AD (2016)007]. Se fac referiri și la jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene și se concluzionează că legătura dintre judecătorul constituțional și majoritatea care l-a numit generează multiple suspiciuni care afectează încrederea în el și în Curtea Constituțională.

12. Se menționează jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului cu privire la modul de numire a judecătorilor, care trebuie să îndeplinească un test constând în trei exigențe (Hotărârea din 1 decembrie 2020, pronunțată în Cauza *Guðmundur Andri Ástráðsson împotriva Islandei*, paragrafele 243—252), respectiv să existe o procedură de numire prevăzută de lege care să fie respectată întocmai, cel numit să aibă aptitudinea de a-și exercita atribuțiile în afara oricărei interferențe și încălcările să poată fi remediate de instanțe sau de curtea constituțională. Or, cu privire la aceste criterii, se arată că nedepunerea actelor prevăzute de lege, încălcarea unor reglementări în cadrul procedurii de numire și aparența unor legături nefirești între serviciile de informații și candidatul numit — ținând seama că a obținut un doctorat plagiat în cadrul unei instituții care ține de Serviciul Român de Informații — demonstrează nerespectarea testului anterferit și fac necesară o verificare efectivă din partea Curții Constituționale atât a criteriilor obiective, cât și a celor subiective de numire în privința candidatului numit prin hotărârea contestată.

13. În conformitate cu dispozițiile art. 27 alin. (2) și (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea a fost comunicată președintelui Camerei Deputaților pentru a comunica punctul de vedere al Biroului permanent al Camerei Deputaților.

14. **Președintele Camerei Deputaților** a comunicat punctul de vedere al Biroului permanent al Camerei Deputaților, prin care se solicită respingerea sesizării de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

15. Se arată că autorul sesizării de neconstituționalitate invocă în mod formal încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție, cu privire la numirea unui judecător la Curtea Constituțională, fără a argumenta respectivele încălcări în mod concret și efectiv, relevant din punct de vedere constituțional.

Pretinsele motive de neconstituționalitate, ce ar consta în lipsa documentelor care să ateste pregătirea juridică superioară, sunt nejustificate având în vedere că, din analiza conținutului Raportului Comisiei juridice, de disciplină și imunități a Camerei Deputaților, reiese faptul că dispozițiile legale cu privire la documentele necesare în vederea propunerii numirii unui judecător au fost respectate, aceasta reținând următoarele: „Cu această ocazie, s-a constatat că dosarele depuse de candidați (...) sunt complete și cuprind întreaga documentație prevăzută de dispozițiile legale (...) candidații îndeplinesc condițiile privind pregătirea juridică superioară, dețin o înaltă competență profesională și au o vechime de peste 18 ani în activitatea juridică și în învățământul juridic superior.” Același raport precizează că în cadrul ședinței „candidații și-au prezentat *curriculum vitae* și au răspuns întrebărilor formulate de către deputați”.

16. Cu privire la condițiile necesare a fi îndeplinite pentru numirea ca judecător al Curții Constituționale, se fac referiri la Decizia nr. 459 din 16 septembrie 2014, iar cu privire la autonomia parlamentară este invocată Decizia nr. 252 din 19 aprilie 2018.

17. Se arată că atât autorul sesizării de neconstituționalitate, cât și documentele comunicate de Comisia juridică atestă îndeplinirea condițiilor constituționale și legale de accedere la funcția de judecător al Curții Constituționale, fiind depuse documentele necesare în acest sens. Astfel, documentele atașate sesizării, respectiv: Adresa Grupului parlamentar al Partidului Social Democrat nr. 3b-14/140 din 26 aprilie 2022 privind nominalizarea domnului Dimitrie-Bogdan Licu, prim-adjunct al procurorului-general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție; *curriculum vitae*, ambele prevăzute de art. 5 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, acordul candidatului privind angajamentul acestuia de a demisiona, prevăzut de art. 62 din aceeași lege, și adeverința privind vechimea, eliberată de către Consiliul Superior al Magistraturii — Direcția resurse umane și organizare cu nr. 9.572/2022, probează îndeplinirea tuturor condițiilor cerute de lege.

18. De asemenea, se arată că susținerile autorului sesizării bazate pe articole și opinii publicate în presă sunt lipsite de fundament juridic și nu pot face obiectul controlului exercitat de către instanța de contencios constituțional, aceasta din urmă trebuind să fie chemată să verifice conformitatea dispozițiilor hotărârii criticate prin raportare la prevederile Constituției și la eventuale dispoziții relevante din cadrul legii organice specifice (care organizează și reglementează autoritatea publică vizată), după caz.

19. În ceea ce privește observația autorului prin care solicită schimbarea jurisprudenței instanței de contencios constituțional (recunoscând expres autoritatea jurisprudenței Curții Constituționale potrivit căreia criteriul înaltei competențe profesionale este unul subiectiv, aprecierea sa reprezentând apanajul exclusiv al instituției sau autorității care numește într-o anumită funcție sau delimitate publică), se arată că revirimentul jurisprudențial se poate face doar dacă s-au produs modificări substanțiale în realitatea socială și, corelativ, în soluțiile legislative consacrate în dreptul pozitiv. Or, nici Constituția și nici legea care reglementează numirea nu s-au modificat în sensul în care să fie justificată schimbarea jurisprudenței.

20. În conformitate cu dispozițiile art. 76 din Legea nr. 47/1992, au fost solicitate secretarului general al Camerei Deputaților următoarele înscrisuri în copie, cu mențiunea „conform cu originalul”: candidatura domnului Dimitrie-Bogdan Licu; actele depuse de acesta în susținerea candidaturii sale, conform art. 5 alin. (5) din Legea nr. 47/1992; raportul Comisiei juridice, de disciplină și imunități; stenograma ședinței Camerei Deputaților din 3 mai 2022; orice alte înscrisuri depuse/ întocmite în cadrul procedurii parlamentare de numire a domnului Dimitrie-Bogdan Licu în funcția de judecător al Curții Constituționale.

21. Prin Adresa nr. 2/3.992 din 9 mai 2022, secretarul general al Camerei Deputaților a comunicat următoarele înscrisuri: Adresa grupului parlamentar al Partidului Social Democrat

nr. 3b-14/140 din 26 aprilie 2022 prin care a fost depusă candidatura domnului Dimitrie-Bogdan Licu; acordul domnului Dimitrie-Bogdan Licu ca la data numirii în funcția de judecător al Curții Constituționale să demisioneze din funcția de procuror, datat 26 aprilie 2022; curriculum vitae al domnului Dimitrie-Bogdan Licu; Adeverința nr. 9.572 din 19 aprilie 2022, emisă de Direcția resurse umane și organizare din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii; copia cărții de identitate a domnului Dimitrie-Bogdan Licu; copia diplomei de licență seria N nr. 029182 a domnului Dimitrie-Bogdan Licu; Raportul Comisiei juridice, de disciplină și imunități nr. 4c-13/255 din 11 aprilie 2022; stenograma ședinței Camerei Deputaților din 3 mai 2022.

CURTEA,

examinând sesizarea de neconstituționalitate, punctul de vedere al Biroului permanent al Camerei Deputaților, raportul întocmit de judecătorul-raportor, hotărârea criticată, raportată la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

22. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. I) din Constituție și ale art. 1, 10 și 27 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, să soluționeze sesizarea de neconstituționalitate.

23. **Obiectul controlului de constituționalitate** îl constituie Hotărârea Camerei Deputaților nr. 36/2022 pentru numirea unui judecător la Curtea Constituțională, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 3 mai 2022, care are următorul cuprins: „*Articol unic. — Domnul Licu Dimitrie-Bogdan se numește în funcția de judecător la Curtea Constituțională pentru un mandat de 9 ani, începând cu data de 11 iunie 2022.*”

24. Autorul sesizării invocă, în susținerea acesteia, prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) privind statul de drept și alin. (5) privind respectarea Constituției și a legilor și ale art. 143 privind condițiile pentru numirea în funcția de judecător al Curții Constituționale. Totodată, sunt invocate și prevederile art. 5 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 3 decembrie 2010, potrivit cărora: „(5) *Candidaturile se pot depune la Comisia juridică de grupurile parlamentare, de deputați și de senatori. Fiecare candidat va depune «curriculum vitae» și actele doveditoare că îndeplinește condițiile prevăzute de Constituție. Candidații vor fi audiați de comisie și de plenul Camerei. Raportul Comisiei juridice se va referi, motivat, la toți candidații.*”

25. Examinând sesizarea de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 146 lit. I) din Constituție coroborat cu art. 27 din Legea nr. 47/1992, atât sub aspectul titularului dreptului de sesizare, și anume un grup parlamentar, cât și sub aspectul obiectului sesizării, respectiv Hotărârea Camerei Deputaților nr. 36/2022.

26. Referitor la obiectul hotărârilor Parlamentului care pot fi supuse controlului de constituționalitate întemeiat pe art. 146 lit. I) din Constituție coroborat cu art. 27 din Legea nr. 47/1992, în jurisprudența sa, Curtea a analizat și alte condiții de admisibilitate a sesizării, care nu sunt explicit prevăzute de lege, dar care au fost create pe cale jurisprudențială (Decizia nr. 65 din 23 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 11 aprilie 2019, paragrafele 24—27). Astfel, o condiție de admisibilitate a sesizărilor privind neconstituționalitatea hotărârilor Parlamentului o reprezintă relevanța constituțională a obiectului acestor hotărâri. Curtea a constatat că pot fi supuse controlului de constituționalitate numai hotărârile Parlamentului care afectează valori, reguli și principii constituționale sau, după caz, organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang constituțional (a se vedea, în acest sens, deciziile nr. 53 și 54 din 25 ianuarie 2011, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 3 februarie 2011, Decizia nr. 307 din 28 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 293 din 4 mai 2012, Decizia

nr. 783 din 26 septembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 684 din 3 octombrie 2012). Prin Decizia nr. 251 din 30 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 376 din 21 mai 2014, paragraful 15, Curtea a stabilit că textul art. 27 din Legea nr. 47/1992 nu instituie vreo diferențiere între hotărârile care pot fi supuse controlului Curții Constituționale sub aspectul domeniului în care au fost adoptate sau sub cel al caracterului normativ sau individual, ceea ce înseamnă că toate aceste hotărâri sunt susceptibile a fi supuse controlului de constituționalitate — *ubi lex non distinguit nec nos distinguere debemus*. În consecință, sesizările de neconstituționalitate care vizează asemenea hotărâri sunt de plano admisibile. *În cauza de față, hotărârea criticată are caracter individual și vizează numirea unui judecător la Curtea Constituțională, instituție de rang constituțional, astfel că această condiție de admisibilitate este îndeplinită.*

27. Curtea a mai stabilit că, pentru a fi admisibilă sesizarea de neconstituționalitate întemeiată pe art. 146 lit. I) din Constituție coroborat cu art. 27 din Legea nr. 47/1992, norma de referință trebuie să fie de rang constituțional, pentru a se putea analiza dacă există vreo contradicție între hotărârile menționate la art. 27 din Legea nr. 47/1992, pe de o parte, și exigențele procedurale și substanțiale impuse prin Constituție, pe de altă parte. Așadar, criticile formulate trebuie să aibă o evidentă relevanță constituțională, și nu una legală ori regulamentară. Prin urmare, toate hotărârile plenului Camerei Deputaților, ale plenului Senatului și ale plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului pot fi supuse controlului de constituționalitate, dacă în susținerea criticii de neconstituționalitate sunt invocate dispoziții cuprinse în Constituție. Invocarea acestor dispoziții nu trebuie să fie formală, ci efectivă (Decizia nr. 307 din 28 martie 2012, Decizia nr. 783 din 26 septembrie 2012, precitate, și Decizia nr. 628 din 4 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 22 ianuarie 2015, paragraful 15). Curtea a mai reținut, în privința hotărârilor care prin obiectul lor vizează organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang constituțional, că norma de referință, în cadrul controlului de constituționalitate exercitat, poate fi atât o dispoziție de rang constituțional, cât și una infraconstituțională, ținând cont de dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție. O atare orientare a Curții este dată de domeniul de maximă importanță în care intervin aceste hotărâri — autorități și instituții de rang constituțional —, astfel încât și protecția constituțională oferită autorităților sau instituțiilor fundamentale ale statului trebuie să fie una în consecință. Prin urmare, hotărârile plenului Camerei Deputaților, ale plenului Senatului și ale plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului care vizează organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang constituțional pot fi supuse controlului de constituționalitate, chiar dacă actul normativ pretins încălcat are valoare infraconstituțională. *Întrucât, în cauză, criticile formulate sunt raportate fie la texte constituționale cu caracter generic coroborate cu texte de natură legală, fie la texte constituționale având un conținut normativ specific, acestea urmează a fi analizate pe fond în măsura în care ele se constituie în veritabile critici de neconstituționalitate a căror soluționare ține de competența Curții Constituționale. Prin urmare, din această fază a analizei nu se poate ajunge la concluzia inadmisibilității sesizării pe motiv că criticile formulate sunt formale.*

28. Cu privire la critica potrivit căreia candidatul numit în funcția de judecător la Curtea Constituțională nu a depus diploma sa de licență și, prin urmare, nu s-a atestat îndeplinirea condiției privind pregătirea juridică superioară prevăzută de art. 143 din Constituție, se observă că, potrivit art. 143 din Constituție, „*Judecătorii Curții Constituționale trebuie să aibă pregătire juridică superioară, înaltă competență profesională și o vechime de cel puțin 18 ani în activitatea juridică sau în învățământul juridic superior*”. Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, prima și a treia condiție sunt obiective și pot face

obiectul controlului de constituționalitate, pe când cea de-a doua are natură subiectivă și ține exclusiv de aprecierea autorității de numire (Decizia nr. 459 din 16 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 712 din 30 septembrie 2014, paragraful 38).

29. Art. 5 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 stabilește că „*fiecare candidat va depune «curriculum vitae» și actele doveditoare că îndeplinește condițiile prevăzute de Constituție*”. Candidatura domnului Dimitrie-Bogdan Licu la funcția de judecător la Curtea Constituțională a fost depusă de Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat din Camera Deputaților, la aceasta s-au anexat un *curriculum vitae*, precum și „actele doveditoare pentru îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 143 din Constituție”.

30. Având în vedere cele menționate la paragraful 21 al prezentei decizii, dosarul de candidatură al domnului Dimitrie-Bogdan Licu cuprinde copia diplomei de licență. Prin urmare, nu se verifică susținerile autorului sesizării potrivit cărora nu s-ar fi depus diploma de licență la dosarul de candidatură. Acest document este depus, este incontestabil și în sine probează în mod direct și nemijlocit faptul că domnul Dimitrie-Bogdan Licu este licențiat în drept. Astfel, nu se poate reține încălcarea art. 143 teza întâi din Constituție, domnul Dimitrie-Bogdan Licu dovedind în mod corespunzător pregătirea sa juridică superioară.

31. Cu privire la solicitarea autorului sesizării adresată Curții Constituționale de a-și reevalua jurisprudența cu privire la verificarea condiției subiective a înaltei competențe profesionale în sensul de a se considera competentă să efectueze o asemenea analiză, Curtea constată că această jurisprudență este una constantă, respectă puterea de apreciere a autorităților de numire și înlătură posibilitatea ca instanța constituțională să realizeze o astfel de evaluare și să se substituie acestor autorități.

32. Astfel, prin Decizia nr. 459 din 16 septembrie 2014, paragrafele 38 și 42—44, Curtea a statuat că „marja de apreciere a Președintelui României, a Senatului și a Camerei Deputaților în exercitarea atribuției de a numi judecătorii constituționali nu este limitată la verificarea aspectelor de legalitate pe care le presupune îndeplinirea condițiilor obiective, cuantificabile (legea stabilind în ceea ce privește rangul studiilor și al vechimii juridice nivelul minimal al condițiilor pe care persoana numită trebuie să le respecte), ci vizează și aspecte de oportunitate, autoritățile competente având libertate absolută, în acest caz, de a alege o anumită persoană apreciată a întruni condiția «înaltei competențe profesionale». [...] decizia de numire în funcția de demnitate publică aparține în exclusivitate titularilor prevăzuți de Constituție și implică o apreciere subiectivă, întemeiată pe informațiile care sunt evaluate în mod personal, de către fiecare deputat sau senator, prin acordarea votului în cadrul deciziei colective a fiecărei Camere a Parlamentului, respectiv de către Președintele României, care manifestă o opțiune personală, în cadrul unei decizii individuale. Odată adoptate aceste decizii, opțiunea fiecărui for decident este asumată în plan instituțional și politic, răspunderea pentru alegerea realizată fiind circumscrisă acestui cadru. O interpretare contrară ar însemna că, analizând condiția subiectivă a «înaltei competențe profesionale», instanțele judecătorești, investite cu exercitarea controlului de legalitate a decretului Președintelui, sau Curtea Constituțională, investită cu controlul de constituționalitate al hotărârilor Parlamentului, s-ar substitui prerogativelor constituționale ale Președintelui României, Senatului sau Camerei Deputaților, după caz, în ceea ce privește numirea unor persoane în funcțiile de demnitate publică, decizia acestor autorități putând fi invalidată în urma efectuării unui control fundamentat pe aprecieri în egală măsură subiective, de către un for judiciar care ar pronunța o hotărâre judecătorească întemeiată pe standarde relative, variabile și echivoce, ceea ce este în evidentă contradicție cu prevederile

legale. Mai mult, a accepta o atare teză echivalează cu negarea atribuțiilor constituționale proprii ale celor două Camere ale Parlamentului, respectiv a Președintelui României, care ar deveni atribuții comune/partajate cu Curtea Constituțională, respectiv instanțele judecătorești, ceea ce contravine prevederilor art. 1 alin. (4) din Constituție referitoare la principiul separației puterilor în stat, precum și dispozițiilor art. 1 alin. (5) care consacră principiul supremației Constituției. Prin urmare, în ceea ce privește îndeplinirea condiției înaltei competențe profesionale, nici instanțele judecătorești și nici Curtea Constituțională nu au vreo competență de control și cenzură”.

33. Consacrarea caracterului dihotomic al condițiilor legale pe care persoana numită trebuie să le îndeplinească, și anume condiții obiective și condiții subiective, are drept consecință doar admisibilitatea unui control efectuat de instanța constituțională exclusiv în ceea ce privește condițiile obiective. Curtea Constituțională nu poate analiza și cenzura opțiunea Camerei Deputaților, prin cercetarea motivelor pentru care aceasta dispune de prerogativa sa de a numi un judecător la Curtea Constituțională, cu privire la o persoană despre care se apreciază că întrunește cerința înaltei competențe profesionale, în condițiile stabilite de Constituție, ci poate doar să verifice și să decidă în legătură cu îndeplinirea condițiilor obiective prevăzute de lege (a se vedea *mutatis mutandis* Decizia nr. 251 din 30 aprilie 2014, paragrafele 19 și 20, Decizia nr. 389 din 2 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 534 din 17 iulie 2014, paragraful 23, Decizia nr. 459 din 16 septembrie 2014, paragrafele 48 și 49, Decizia nr. 433 din 21 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 617 din 18 iulie 2018, paragraful 31, sau Decizia nr. 65 din 23 ianuarie 2019, paragrafele 32 și 33).

34. Curtea Constituțională nu este competentă să verifice îndeplinirea condiției subiective referitoare la „*înalta competență profesională*” a persoanelor numite în funcția de judecător al Curții Constituționale, condiție prevăzută de art. 143 din Constituție (Decizia nr. 395 din 5 iunie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 502 din 21 iunie 2019, paragraful 36).

35. Având în vedere cele expuse, nu se impune reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale în sensul ca aceasta să verifice evaluarea autorității de numire cu privire la condiția înaltei competențe profesionale pe care candidatul la funcția de judecător al Curții Constituționale trebuie să o îndeplinească.

36. Cu privire la susținerile potrivit cărora la nivelul Comisiei juridice, de disciplină și imunități s-a dat un aviz favorabil tuturor candidaților „în bloc”, și nu individual, sau că audierea candidaților în cadrul Comisiei nu s-a desfășurat după modul dorit de autorul sesizării, Curtea Constituțională reține că acestea nu reprezintă chestiuni de constituționalitate, ci de aplicare a regulamentelor parlamentare, a căror examinare excedează competenței instanței constituționale. Mai mult, întrucât aspectele invocate nu au o consacrare constituțională expresă nu pot fi analizate de Curtea Constituțională.

37. Se mai susține că între domnul Dimitrie-Bogdan Licu și serviciile de informații există aparența unor legături nefirești, ceea ce știrbește din capacitatea sa de a fi în afara oricăror influențe exterioare funcției. Aceste aspecte sunt chestiuni de apreciere personală/opinii/puncte de vedere de natură subiectivă ale autorului sesizării, și nu reprezintă veritabile critici de neconstituționalitate a Hotărârii Camerei Deputaților nr. 36/2022 (a se vedea *mutatis mutandis* Decizia nr. 395 din 5 iunie 2019, paragraful 37, sau Decizia nr. 469 din 7 iulie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 731 din 26 iulie 2021, paragraful 43).

38. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. c) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, art. 11 alin. (1) lit. A.c), al art. 27 alin. (1) și al art. 28 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, sesizarea de neconstituționalitate formulată și constată că Hotărârea Camerei Deputaților nr. 36/2022 pentru numirea unui judecător la Curtea Constituțională este constituțională în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică președintelui Camerei Deputaților și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 18 mai 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Prim-magistrat-asistent,

Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 297

din 18 mai 2022

referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Senatului nr. 81/2022 pentru numirea unui judecător la Curtea Constituțională

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Benke Károly	— prim-magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea sesizării de neconstituționalitate a Hotărârii Senatului nr. 81/2022 pentru numirea unui judecător la Curtea Constituțională, sesizare formulată de Grupul parlamentar al Partidului Uniunea Salvați România din Senat.

2. Sesizarea de neconstituționalitate a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 3.930 din 6 mai 2022 și constituie obiectul Dosarului nr. 1.172L/2/2022.

3. În motivarea sesizării de neconstituționalitate se susține că hotărârea criticată contravine art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție coroborat art. 5 alin. (5) din Legea nr. 47/1992. Potrivit acestui din urmă text legal, candidații trebuie audiați de Comisia juridică și de plenul Camerei competente; or, persoana numită în funcția de judecător al Curții Constituționale nu a fost audiată în plenul Senatului. O atare critică este obiectivă în sine și privește conduita Parlamentului, fiind fundamentată sub aspectul temeiului juridic, prin trimiterea la un text de lege care reglementează o condiție cu caracter obiectiv, putând fi, astfel, verificată de Curtea Constituțională.

4. În conformitate cu dispozițiile art. 27 alin. (2) și (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea a fost comunicată președintelui Senatului pentru a comunica punctul de vedere al Biroului permanent al Senatului.

5. Președintele Senatului a comunicat punctul de vedere al Biroului permanent al Senatului, prin care se solicită respingerea sesizării de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

6. Se arată că, în conformitate cu dispozițiile art. 5 din Legea nr. 47/1992, Senatul numește, la propunerea Biroului permanent

și pe baza recomandării Comisiei juridice, în calitate de judecător la Curtea Constituțională, persoana care a întrunit votul majorității membrilor prezenți. La Comisia menționată au fost depuse trei candidaturi pentru ocuparea funcției menționate, iar în aplicarea prevederilor legale și regulamentare, în ședința din 27 aprilie 2022, membrii Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări au procedat la verificarea îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 143 din Constituție, precum și la art. 61 alin. (3) și art. 62 din Legea nr. 47/1992 de către candidații propuși pentru funcția de judecător la Curtea Constituțională, pe baza documentelor doveditoare anexate propunerilor de candidatură. Totodată, Comisia juridică a audiat fiecare candidat, potrivit prevederilor art. 5 alin. (5) din Legea nr. 47/1992. În cadrul audierilor, candidații au prezentat membrilor Comisiei juridice activitatea profesională desfășurată și motivele care îi determină să candideze la ocuparea funcției de judecător la Curtea Constituțională și au răspuns întrebărilor adresate de către membrii Comisiei. Astfel, membrii Comisiei juridice au analizat, în urma expunerii candidaților, documentele anexate la dosare și prevederile legale, constatând că aceștia îndeplinesc condițiile prevăzute de lege pentru această funcție. Tot în ședința din 27 aprilie 2022, Comisia juridică a analizat prevederile constituționale, precum și actele doveditoare depuse de cei trei candidați în favoarea susținerii candidaturilor și a hotărât, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți, să avizeze favorabil cele trei candidaturi privind îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru ocuparea funcției de judecător la Curtea Constituțională din partea Senatului. În consecință, Comisia juridică, în temeiul art. 5 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a transmis Biroului permanent și plenului Senatului cele trei candidaturi, avizate favorabil, urmând ca plenul să numească, în calitate de judecător la Curtea Constituțională, pentru un mandat de 9 ani, persoana care va întruni votul majorității membrilor prezenți.

7. În data de 2 mai 2022, Biroul permanent a hotărât înscrierea raportului Comisiei juridice în proiectul ordinii de zi a ședinței plenului Senatului din data de 3 mai 2022. În data de 3 mai 2022, inclusiv prin luarea în considerare a deciziei

Comitetului liderilor grupurilor parlamentare, plenul Senatului, cu ordinea de zi *Numirea unui judecător la Curtea Constituțională a României*, a dezbătut raportul Comisiei juridice, stabilindu-se ca procedură: „*citirea raportului, emiterea buletinelor de vot și votul, fiind convinși că fiecare grup parlamentar și fiecare senator interesat a putut să își facă o impresie discutând cu oamenii pe care îi au în comisii sau audiind ședința Comisiei juridice, care a fost live, motiv pentru care Grupul PNL propune distribuirea buletinelor de vot și trecerea la vot*” (stenograma ședinței plenului Senatului din data de 3 mai 2022, pag. 6). Ca urmare a intervenției domnului senator Radu Mihai Mihail, liderul Grupului parlamentar al partidului Uniunea Salvați România, a fost supusă la vot propunerea acestuia privind reluarea dezbaterilor din Comisia juridică, însă plenul a respins această propunere, care nu a întrunit numărul de voturi necesar, astfel cum reiese din stenograma ședinței de plen.

8. Cu privire la votul acordat pentru numirea unui judecător la Curtea Constituțională, plenul Senatului a ales, cu majoritatea prevăzută de Constituție, pe doamna Laura-Iuliana Scânteii și, în consecință, ca urmare a faptului că a fost întrunit votul majorității senatorilor prezenți, Senatul a numit-o pe doamna Laura-Iuliana Scânteii judecător la Curtea Constituțională, în conformitate cu prevederile art. 76 alin. (2) din Constituție, ale art. 5 din Legea nr. 47/1992, precum și ale art. 143 și 147 din Regulamentul Senatului.

9. Se arată că argumentul principal al autorului sesizării constă în faptul că Hotărârea Senatului nr. 81 din 3 mai 2022 a fost adoptată de Senat cu nesocotirea prevederilor art. 5 alin. (5) teza a treia din Legea nr. 47/1992, conform cărora „*Candidații vor fi audiați de comisii și de plenul Camerei*”, ceea ce ar duce la încălcarea art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție.

10. Cu privire la acest aspect, se arată că prevederile art. 5 alin. (5) teza a treia se completează cu prevederile art. 147 alin. (3) din Regulamentul Senatului, cele două reglementări corelându-se în mod logic, fără a fi contradictorii sau derogatorii. Prin urmare, audierea candidaților propuși pentru funcția de judecător la Curtea Constituțională poate fi realizată în ședința de plen a Senatului numai în condițiile în care plenul Senatului consideră că raportul prezentat nu este suficient pentru a evalua candidații, în acest sens invocându-se Decizia Curții Constituționale nr. 396 din 5 iunie 2019, care a răspuns cu privire la o critică de neconstituționalitate identică.

11. În ceea ce privește prezenta sesizare de neconstituționalitate, se arată că în ședința plenului Senatului din 3 mai 2022: niciunul dintre liderii grupurilor parlamentare nu a solicitat în mod expres și neechivoc audierea candidaților la funcția de judecător al Curții Constituționale; raportul comisiei de specialitate care include evaluarea audierii candidaților a fost prezentat în plenul Senatului; președintele de ședință a supus la vot reluarea (în plen) dezbaterilor din comisie, iar plenul Senatului a respins în mod neechivoc reluarea dezbaterilor.

12. Având în vedere considerentele Curții Constituționale din Decizia nr. 396 din 5 iunie 2019 și toate elementele de fapt enunțate mai sus, rezultă că plenul Senatului a considerat în mod implicit că prezentarea raportului comisiei de specialitate este suficientă pentru evaluarea candidaților, aplicând art. 147 alin. (3) din Regulamentul Senatului prin raportare la prevederile art. 5 alin. (5) teza a treia din Legea nr. 47/1992. Așadar, candidații au fost audiați de membrii Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări, dar nu au mai fost audiați și de plenul Senatului, ca urmare a exprimării exprese a plenului de a respinge noi dezbateri cu privire la ceea ce deja a fost analizat și dezbătut în comisia de specialitate.

13. Se subliniază că doar respectarea de către Camerele Parlamentului a condițiilor cu caracter obiectiv poate face obiectul controlului de constituționalitate prin prisma dispozițiilor art. 1 alin. (5) raportat la alin. (3) din Constituție. Or, raportat la situația înveredată Curții Constituționale de autorul sesizării, prevederile art. 5 alin. (5) teza a treia din Legea nr. 47/1992 nu sunt condiții obiective pentru numirea în funcție a judecătorilor la Curtea Constituțională, ci elemente de procedură parlamentară

care se aduc la îndeplinire în conformitate cu Regulamentul Senatului, în limitele principiului autonomiei regulamentare și cu respectarea suveranității decizionale a plenului.

14. Se arată că în mod constant, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională s-a pronunțat cu privire la desfășurarea procedurilor parlamentare, precizând că nu este competentă să se pronunțe asupra modului de aplicare a regulamentelor celor două Camere. Mai mult, chiar și atunci când au existat vicii regulamentare (deși nu a fost cazul în ședința din 3 mai 2022, care a stat la baza sesizării de neconstituționalitate), Curtea a statuat că, de principiu, în lipsa unei prevederi constituționale exprese și în temeiul autonomiei de care se bucură, Senatul, prin votul pe care îl dă asupra proiectului de hotărâre, acoperă viciile regulamentare de procedură ale acesteia, Curtea neavând competența ca ea însăși să cerceteze și să determine starea de fapt pentru ca din constatările astfel efectuate să stabilească starea de constituționalitate a normei regulamentare (Decizia nr. 396 din 5 iunie 2019).

15. Din analiza sistematică a deciziilor Curții Constituționale în materie, rezultă că Parlamentul are o marjă de apreciere în ceea ce privește desfășurarea procedurilor parlamentare și parcurgerea etapelor pe care le presupun numirile în diverse funcții. De altfel, în Decizia nr. 433 din 21 iunie 2018, Curtea a mai reținut că, în virtutea autonomiei parlamentare de care se bucură cele două Camere ale Parlamentului, acestea își pot organiza modul de lucru într-un mod corespunzător și adaptat cerințelor procedurilor parlamentare.

16. În conformitate cu dispozițiile art. 76 din Legea nr. 47/1992, au fost solicitate secretarului general al Senatului următoarele înscrisuri în copie, cu mențiunea „conform cu originalul”: candidatura doamnei Laura-Iuliana Scânteii; actele depuse de aceasta în susținerea candidaturii sale conform art. 5 alin. (5) din Legea nr. 47/1992; raportul Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări; stenograma ședinței Senatului din 3 mai 2022; orice alte înscrisuri depuse/întocmite în cadrul procedurii parlamentare de numire a doamnei Laura-Iuliana Scânteii în funcția de judecător al Curții Constituționale.

17. Prin Adresa nr. XXXV/2323 din 10 mai 2022, secretarul general al Senatului a comunicat informațiile solicitate.

CURTEA,

examinând sesizarea de neconstituționalitate, punctul de vedere al Biroului permanent al Senatului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, hotărârea criticată, raportată la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. I) din Constituție și ale art. 1, 10 și 27 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, să soluționeze sesizarea de neconstituționalitate.

19. **Obiectul controlului de constituționalitate** îl constituie Hotărârea Senatului nr. 81/2022 pentru numirea unui judecător la Curtea Constituțională, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 3 mai 2022, care are următorul cuprins: „*Articol unic. — Doamna Laura-Iuliana Scânteii se numește în funcția de judecător la Curtea Constituțională, pentru un mandat de 9 ani, începând cu data de 11 iunie 2022.*”

20. Autorul sesizării invocă, în susținerea acesteia, prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) privind statul de drept și principiul respectării Constituției și a legilor. Totodată, sunt invocate și prevederile art. 5 alin. (5) teza a treia din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 3 decembrie 2010, potrivit cărora: „Candidaturile se pot depune la Comisia juridică de grupurile parlamentare, de deputați și de senatori. Fiecare candidat va depune «curriculum vitae» și actele doveditoare că îndeplinește condițiile prevăzute de Constituție. *Candidații vor fi audiați de comisii și de plenul Camerei.* Raportul Comisiei juridice se va referi, motivat, la toți candidații.”

21. Examinând sesizarea de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta îndeplinește condițiile de admisibilitate

prevăzute de art. 146 lit. l) din Constituție coroborat cu art. 27 din Legea nr. 47/1992, atât sub aspectul titularului dreptului de sesizare, și anume un grup parlamentar, cât și sub aspectul obiectului sesizării, respectiv Hotărârea Senatului nr. 81/2022.

22. Referitor la obiectul hotărârilor Parlamentului care pot fi supuse controlului de constituționalitate întemeiat pe art. 146 lit. l) din Constituție coroborat cu art. 27 din Legea nr. 47/1992, în jurisprudența sa, Curtea a analizat și alte condiții de admisibilitate a sesizării, care nu sunt explicit prevăzute de lege, dar care au fost create pe cale jurisprudențială (Decizia nr. 65 din 23 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 11 aprilie 2019, paragrafele 24—27). Astfel, o condiție de admisibilitate a sesizării privind neconstituționalitatea hotărârilor Parlamentului o reprezintă relevanța constituțională a obiectului acestor hotărâri. Curtea a constatat că pot fi supuse controlului de constituționalitate numai hotărârile Parlamentului care afectează valori, reguli și principii constituționale sau, după caz, organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang constituțional (a se vedea, în acest sens, deciziile nr. 53 și 54 din 25 ianuarie 2011, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 3 februarie 2011, Decizia nr. 307 din 28 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 293 din 4 mai 2012, Decizia nr. 783 din 26 septembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 684 din 3 octombrie 2012). Prin Decizia nr. 251 din 30 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 376 din 21 mai 2014, paragraful 15, Curtea a stabilit că textul art. 27 din Legea nr. 47/1992 nu instituie vreo diferențiere între hotărârile care pot fi supuse controlului Curții Constituționale sub aspectul domeniului în care au fost adoptate sau sub cel al caracterului normativ sau individual, ceea ce înseamnă că toate aceste hotărâri sunt susceptibile a fi supuse controlului de constituționalitate — *ubi lex non distinguit nec nos distinguere debemus*. În consecință, sesizările de neconstituționalitate care vizează asemenea hotărâri sunt *de plano* admisibile. *În cauza de față, hotărârea criticată are caracter individual și vizează numirea unui judecător la Curtea Constituțională, instituție de rang constituțional, astfel că această condiție de admisibilitate este îndeplinită.*

23. Curtea a mai stabilit că, pentru a fi admisibilă sesizarea de neconstituționalitate întemeiată pe art. 146 lit. l) din Constituție coroborat cu art. 27 din Legea nr. 47/1992, norma de referință trebuie să fie de rang constituțional, pentru a se putea analiza dacă există vreo contradicție între hotărârile menționate la art. 27 din Legea nr. 47/1992, pe de o parte, și exigențele procedurale și substanțiale impuse prin Constituție, pe de altă parte. Așadar, criticile formulate trebuie să aibă o evidentă relevanță constituțională, și nu una legală ori regulamentară. Prin urmare, toate hotărârile plenului Camerei Deputaților, ale plenului Senatului și ale plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului pot fi supuse controlului de constituționalitate, dacă în susținerea criticii de neconstituționalitate sunt invocate dispoziții cuprinse în Constituție. Invocarea acestor dispoziții nu trebuie să fie formală, ci efectivă (Decizia nr. 307 din 28 martie 2012, Decizia nr. 783 din 26 septembrie 2012, precitate, și Decizia nr. 628 din 4 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 22 ianuarie 2015, paragraful 15). Curtea a mai reținut, în privința hotărârilor care prin obiectul lor vizează organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang constituțional, că norma de referință, în cadrul controlului de constituționalitate exercitat, poate fi atât o dispoziție de rang constituțional, cât și una infraconstituțională, ținând cont de dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție. O atare orientare a Curții este dată de domeniul de maximă importanță în care intervin aceste hotărâri — autorități și instituții de rang constituțional —, astfel încât și protecția constituțională oferită autorităților sau instituțiilor fundamentale ale statului trebuie să fie una în consecință. Prin urmare, hotărârile plenului Camerei Deputaților, ale plenului Senatului și ale plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului care vizează organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang constituțional pot

fi supuse controlului de constituționalitate, chiar dacă actul normativ pretins încălcat are valoare infraconstituțională. *Întrucât, însă, în cauză, critica formulată este raportată la texte constituționale cu caracter generic coroborate cu un text de natură legală ce vizează desfășurarea procedurii parlamentare, Curtea reține încă din această fază a analizei sale caracterul formal al criticii, ceea ce atrage inadmisibilitatea sesizării.*

24. Astfel, critica de neconstituționalitate constă în faptul că persoana numită în funcția de judecător al Curții Constituționale nu a fost audiată în plenul Senatului, ci doar în Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări.

25. În cauză, candidații au depus actele doveditoare că îndeplinesc condițiile prevăzute de Constituție, iar audierea acestora a avut loc în ședința Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări din data de 27 aprilie 2022. Comisia a întocmit un raport al ședinței și a avizat favorabil toate cele trei candidaturi. Același raport menționează faptul că, potrivit art. 147 din Regulamentul Senatului, „candidații vor fi invitați și la dezbaterile în plen a raportului, iar Senatul poate hotărî audierea domniilor lor și în plen”.

26. În ședința plenului Senatului din data de 3 mai 2022 s-a arătat că „comitetul liderilor ... majoritatea liderilor a decis ca procedura să fie următoarea: citirea raportului, emiterea buletinelor de vot și votul, fiind convinși că fiecare grup parlamentar și fiecare senator interesat a putut să își facă o impresie discutând cu oamenii pe care îi au în comisii sau audiind ședința Comisiei juridice, care a fost live, motiv pentru care grupul PNL propune distribuirea buletinelor de vot și trecerea la vot”. În plen s-a propus reluarea dezbaterilor din comisie, însă această propunere a fost respinsă (pentru — 27 de voturi, contra — 66 de voturi, o abținere).

27. Cu privire la o problemă similară, Curtea, prin Decizia nr. 396 din 5 iunie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 502 din 21 iunie 2019, paragrafele 21—29, a statuat că art. 5 alin. (5) teza a treia din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia „Candidații vor fi audiați de comisie și de plenul Camerei”, stabilește o obligație de audiere a candidaților, fără a impune *volens nolens* ca audierea să fie realizată, în mod obligatoriu, fie la nivelul Comisiei, fie la cel al plenului ori atât la nivelul Comisiei, cât și la cel al plenului.

28. Curtea a statuat că comisiile permanente sunt organe interne de lucru ale Camerelor Parlamentului, a căror activitate are caracter pregător pentru a oferi forului deliberativ toate elementele necesare adoptării deciziei. Comisiile se constituie dintr-un număr restrâns de deputați sau senatori, specializați pe un anumit domeniu, cu o componentă și o structură care respectă configurația politică a fiecărei Camere. Dezbaterile specializate care au loc în cadrul ședințelor comisiilor se finalizează cu întocmirea de rapoarte sau avize care au rolul de a pregăti și facilita desfășurarea lucrărilor Camerelor, respectiv a dezbaterilor care vor avea loc în plenul acestora. Necesitatea creării acestor organe de lucru a fost impusă de asigurarea eficienței activității unui corp deliberativ numeros. Din această perspectivă, rolul comisiilor în activitatea parlamentară este unul foarte important, ele asigurând pregătirea deciziilor plenului în scopul exercitării prerogativelor ce decurg din dreptul de informare, dreptul de control sau dreptul de anchetă ale Parlamentului. Dat fiind caracterul de organe de lucru interne al comisiilor parlamentare, natura juridică a rapoartelor sau a avizelor adoptate de acestea este aceea a unui act preliminar, cu caracter de recomandare, adoptat în scopul de a sugera o anumită conduită, sub aspect decizional, plenului fiecărei Camere sau al Camerelor reunite. Rapoartele și avizele au caracter obligatoriu numai sub aspectul solicitării lor, nu și din perspectiva soluțiilor pe care le propun, Senatul și Camera Deputaților fiind singurele corpuri deliberative prin care Parlamentul își îndeplinește atribuțiile constituționale (a se vedea și Decizia Curții Constituționale nr. 48 din 17 mai 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 125 din 21 mai 1994, sau Decizia nr. 209 din 7 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 22 martie 2012).

29. Potrivit art. 147 din Regulamentul Senatului, „(1) Numirile, confirmările sau avizele pentru numiri în funcții care, potrivit Constituției și legii, se fac de către Senat se supun dezbaterii Senatului pe baza raportului Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări. (2) În vederea întocmirii raportului, comisia va examina propunerile de numiri, confirmări sau avize, având dreptul de a chema pentru audiere candidații. (3) Candidații vor fi invitați și la dezbaterile în plen a raportului, iar Senatul poate hotărî audierea lor și în plen”. Autonomia regulamentară de care beneficiază cele două Camere ale Parlamentului, în temeiul dispozițiilor constituționale ale art. 64 alin. (1), le dă dreptul acestora de a dispune cu privire la propria organizare și procedurile de desfășurare a lucrărilor parlamentare (Decizia nr. 209 din 7 martie 2012).

30. Curtea a observat că, în virtutea autonomiei parlamentare de care se bucură cele două Camere ale Parlamentului, acestea își pot organiza modul de lucru într-un mod corespunzător și adaptat cerințelor procedurilor parlamentare. De aceea, în ipoteza în care comisiile comune de specialitate au considerat că sunt lămurite cu privire la condițiile de numire a candidaților, ele pot proceda la întocmirea avizului comun, chiar fără să se fi realizat audierea. Audierea vizează verificarea condițiilor subiective (în cazul respectiv, activitatea recunoscută în domeniul apărării drepturilor omului și combaterii discriminării) și poate fi omisă dacă din actele depuse rezultă cu claritate îndeplinirea acestei condiții. Este o condiție de procedură parlamentară în privința căreia Parlamentul are o marjă de apreciere din rațiuni de flexibilitate și suplețe a procedurii (Decizia nr. 433 din 21 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 617 din 18 iulie 2018, paragraful 38, sau Decizia nr. 434 din 21 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 617 din 18 iulie 2018, paragraful 30).

31. În consecință, Curtea a constatat că aspectele înveredate țin, în realitate, de modul de desfășurare a procedurii parlamentare. Revine Senatului competența de a interpreta art. 5 alin. (5) teza a treia din Legea nr. 47/1992 în corelare cu art. 147 alin. (3) din Regulamentul Senatului, astfel că audierea candidaților propuși pentru funcția de judecător la Curtea Constituțională poate fi realizată în ședința de plen a Senatului numai în condițiile în care plenul Senatului consideră că raportul prezentat nu este suficient pentru a evalua candidații. În caz contrar, este suficientă prezentarea în plenul Senatului a raportului comisiei de specialitate care include evaluarea audierii candidaților, indiferent de forma în care audierea a avut loc.

32. Curtea, în jurisprudența sa, în mod constant a subliniat faptul că nu este competentă să se pronunțe asupra modului de aplicare a regulamentelor (a se vedea Decizia nr. 44 din 8 iulie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190

din 10 august 1993, Decizia nr. 68 din 23 noiembrie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 19 ianuarie 1994, Decizia nr. 22 din 27 februarie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 7 aprilie 1995, Decizia nr. 98 din 15 februarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 210 din 11 martie 2005, Decizia nr. 710 din 6 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 358 din 28 mai 2009, Decizia nr. 260 din 8 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 318 din 11 mai 2015, paragraful 18, sau Decizia nr. 128 din 6 martie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 189 din 8 martie 2019, paragraful 30).

33. Curtea nu își poate extinde controlul și asupra actelor de aplicare a regulamentelor, întrucât ar încălca însuși principiul autonomiei regulamentare al celor două Camere, instituit prin art. 64 alin. (1) teza întâi din Constituție. În virtutea acestui principiu fundamental, aplicarea regulamentului este o atribuție a Camerelor Parlamentului, așa încât contestațiile deputaților/senatorilor privind actele concrete de aplicare a prevederilor regulamentului sunt de competența exclusivă a Camerelor Parlamentului, aplicabile, în acest caz, fiind căile și procedurile parlamentare stabilite prin propriul regulament (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 128 din 6 martie 2019, paragraful 30).

34. Curtea a reținut că, de principiu, în lipsa unei prevederi constituționale exprese și în temeiul autonomiei de care se bucură, Senatul, prin votul pe care îl dă asupra proiectului de hotărâre, acoperă viciile regulamentare de procedură ale acesteia, Curtea neavând competența ca ea însăși să cerceteze și să determine starea de fapt pentru ca din constatările astfel efectuate să stabilească starea de constituționalitate a normei regulamentare (a se vedea și Decizia nr. 467 din 28 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 754 din 28 septembrie 2016, paragraful 42). O atare concluzie se impune cu atât mai mult cu cât nicio normă constituțională nu impune exigențe procedurale cu privire la modul în care se desfășoară audierea candidaților pentru diverse funcții publice.

35. Prin urmare, în cauza de față, având în vedere că se invocă aspecte ce țin de procedura parlamentară, respectiv de coroborarea art. 5 alin. (5) teza a treia din Legea nr. 47/1992 cu art. 147 din Regulamentul Senatului, ipoteză în care Senatul are o largă marjă de apreciere, nu se poate reține incidența art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție, invocarea sa fiind formală.

36. Neexistând alte critici de neconstituționalitate, precum în Decizia nr. 396 din 5 iunie 2019, critici care au dus la absorbirea aspectelor de inadmisibilitate în cele de netemeinicie și au determinat soluția de respingere a sesizării ca neîntemeiată, Curtea va respinge prezenta sesizare ca inadmisibilă, întrucât aspectele înveredate nu constituie veritabile critici de neconstituționalitate, ci vizează modul de aplicare a regulamentelor parlamentare.

37. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. c) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, art. 11 alin. (1) lit. A.c), al art. 27 alin. (1) și al art. 28 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Senatului nr. 81/2022 pentru numirea unui judecător la Curtea Constituțională.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică președintelui Senatului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 18 mai 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Prim-magistrat-asistent,
Benke Károly

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind aprobarea Metodologiei de stabilire a prețurilor pentru energia termică livrată în SACET din centrale cu unități de cogenerare care nu beneficiază de scheme de sprijin pentru promovarea cogenerării de înaltă eficiență

Având în vedere prevederile art. 76 alin. (1) și (2) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 14 alin. (2) lit. a) din Legea serviciului public de alimentare cu energie termică nr. 325/2006, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. b) și alin. (5) și ale art. 9 alin. (1) lit. b) și x) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se aprobă Metodologia de stabilire a prețurilor pentru energia termică livrată în SACET din centrale cu unități de cogenerare care nu beneficiază de scheme de sprijin pentru promovarea cogenerării de înaltă eficiență, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Metodologia prevăzută la alin. (1) se aplică de către Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei Electrice, producătorii de energie termică în cogenerare care nu accesează scheme de sprijin instituite la nivel național pentru promovarea cogenerării de înaltă eficiență, producătorii de energie termică în cogenerare care, la cerere, temporar, nu beneficiază de scheme de sprijin instituite la nivel național pentru promovarea cogenerării de înaltă eficiență și operatorii de transport/distribuție de energie termică.

Art. 2. — Direcțiile de specialitate din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 111/2014 privind aprobarea Metodologiei de stabilire a prețurilor pentru energia termică livrată în SACET din centrale cu unități de cogenerare care nu beneficiază de scheme de sprijin pentru promovarea cogenerării de înaltă eficiență, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 805 din 5 noiembrie 2014, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Zoltan Nagy-Bege

București, 8 iunie 2022.
Nr. 77.

ANEXĂ

METODOLOGIE

de stabilire a prețurilor pentru energia termică livrată în SACET din centrale cu unități de cogenerare care nu beneficiază de scheme de sprijin pentru promovarea cogenerării de înaltă eficiență

CAPITOLUL I

Scop și domeniu de aplicare

Art. 1. — Prezenta metodologie stabilește modul de determinare a prețurilor pentru energia termică livrată în SACET din centrale cu unități de cogenerare care nu beneficiază de scheme de sprijin pentru promovarea cogenerării de înaltă eficiență.

Art. 2. — Prezenta metodologie se aplică de către:

a) Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei — ANRE, pentru determinarea prețurilor pentru energia termică produsă în centrale de cogenerare, destinată SACET;

b) producătorii de energie termică în cogenerare care nu accesează scheme de sprijin instituite la nivel național pentru promovarea cogenerării de înaltă eficiență, precum și producătorii de energie termică în cogenerare care, la cerere, temporar, nu beneficiază de scheme de sprijin instituite la nivel național pentru promovarea cogenerării de înaltă eficiență și care solicită determinarea prețurilor pentru energia termică livrată în SACET conform prevederilor prezentei metodologii;

c) operatorii de transport/distribuție de energie termică, în vederea achiziției energiei termice destinate SACET.

CAPITOLUL II

Definiții și abrevieri

Art. 3. — (1) În înțelesul prezentei metodologii, termenii specifici utilizați au următoarele semnificații:

— *combustibil majoritar* — combustibilul cu ponderea cea mai mare în mixul de combustibil utilizat în unitățile de cogenerare, respectiv în capacitățile de producere separată a energiei termice;

— *biomasă* — fracțiunea biodegradabilă a produselor, deșeurilor și reziduurilor de origine biologică din agricultură (inclusiv substanțe vegetale și animale), silvicultură și industriile conexe, inclusiv pescuitul și acvacultura, precum și fracțiunea biodegradabilă a deșeurilor industriale și municipale, codificate conform prevederilor legale;

— *culturi energetice* — culturi de plante agricole sau nonagricole destinate, în special, producției de biocarburanți ori producției de biomasă utilizată în scopul producerii energiei electrice și termice.

(2) Alți termeni folosiți în prezenta metodologie au semnificațiile prevăzute în Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în Hotărârea Guvernului nr. 219/2007 privind promovarea cogenerării bazate pe cererea de energie termică utilă, cu modificările și completările ulterioare, și în Hotărârea Guvernului nr. 1.215/2009 privind stabilirea criteriilor și a condițiilor necesare implementării schemei de sprijin pentru promovarea cogenerării de înaltă eficiență pe baza cererii de energie termică utilă, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Abrevierile utilizate în prezenta metodologie au următoarele semnificații:

— *ANRE* — Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei;

— *SACET* — Sistemul de alimentare centralizată cu energie termică, definit la art. 5 pct. 30 din Legea serviciului public de alimentare cu energie termică nr. 325/2006, cu modificările și completările ulterioare;

— *SEN* — Sistemul electroenergetic național.

CAPITOLUL III

Stabilirea prețurilor reglementate și fundamentarea costurilor

Art. 4. — (1) Pentru stabilirea prețurilor reglementate pentru energia termică produsă în centrale de cogenerare, destinată SACET, producătorii de energie electrică și termică în cogenerare transmit ANRE, până la data de 30 septembrie a fiecărui an, prețul combustibilului majoritar utilizat, în vigoare în trimestrul IV al anului curent și trimestrul I al anului următor, costurile estimate ale energiei electrice pentru pompele din rețeaua de termoficare și cele aferente rețelei de transport, energia electrică estimată a fi produsă și energia termică estimată a fi produsă și livrată sub formă de apă fierbinte din centrală și, după caz, în situația în care au obligația achiziționării de certificate de CO₂, numărul estimat de certificate necesar a fi achiziționate pentru anul următor.

(2) Pentru actualizarea prețurilor reglementate pentru energia termică produsă în centrale de cogenerare, destinată SACET, producătorii de energie electrică și termică în cogenerare transmit ANRE, până la data de 31 mai anul curent, prețul combustibilului majoritar utilizat, în vigoare în trimestrul II al anului curent, celelalte costuri unitare prevăzute la alin. (1) rămânând neschimbate.

(3) La solicitarea ANRE, producătorii de energie electrică și termică în cogenerare vor pune la dispoziție documentele care au stat la baza determinării prețului combustibilului majoritar utilizat, transmis conform prevederilor alin. (1) și (2).

(4) Prețul combustibilului majoritar gaze naturale utilizat se transmite la ANRE după cum urmează:

a) în cazul în care producătorul are încheiate contracte de achiziționare de gaze naturale, producătorul respectiv va raporta cantitățile de gaze naturale pentru perioadele prevăzute la alin. (1) și (2) și prețul gazelor naturale conform contractelor;

b) în cazul în care producătorul declară că va achiziționa gaze naturale în baza unui contract de vânzare-cumpărare în care nu este prevăzut un preț fix, producătorul respectiv prezintă o simulare a prețului gazelor naturale realizată de furnizorul cu care a încheiat contractul pentru perioadele prevăzute la alin. (1) și (2);

c) în cazul în care, prin legislația primară, sunt impuse limitări ale prețului final al gazelor naturale, determinarea prețului mediu al combustibilului luat în considerare la analizele prevăzute la alin. (1) și (2) se realizează, pentru fiecare producător în parte și pe activitatea pentru care a fost impusă limitarea, ca valoarea minimă dintre prețul final al gazelor naturale limitat conform legislației primare și prețul mediu rezultat din contractele de achiziție de gaze naturale încheiate de acest producător. În lipsa unui contract de achiziție a gazelor naturale, în determinarea prețului mediu al gazelor naturale luat în considerare la analizele

prevăzute la alin. (1) și (2) se consideră limitarea impusă de legislația primară;

d) în cazul în care producătorul declară, pentru perioadele pentru care nu are încheiate contracte și pentru care nu sunt impuse limitări ale prețului final al gazelor naturale, că va achiziționa gaze naturale pe bursă, producătorul respectiv va raporta estimarea cantităților de gaze naturale pentru perioadele prevăzute la alin. (1) și (2) și estimarea prețului gazelor naturale conform evoluției cotațiilor Bursei Române de Mărfuri;

e) în cazul în care producătorul nu se încadrează în niciuna dintre situațiile prevăzute la lit. a)—d), datele raportate de acesta nu se iau în considerare la determinarea prețului mediu al combustibilului.

(5) Prevederile alin. (1) și (2) se aplică doar pentru configurațiile/unitățile de cogenerare care au fost înregistrate/sunt în curs de înregistrare, în conformitate cu prevederile Regulamentului de calificare a producției de energie electrică în cogenerare de înaltă eficiență și de verificare și monitorizare a consumului de combustibil și a producțiilor de energie electrică și energie termică utilă în cogenerare de înaltă eficiență, aprobat prin ordin al președintelui ANRE.

Art. 5. — ANRE aprobă prin decizie a președintelui, pe care o comunică operatorilor economici implicați:

a) până la data de 31 octombrie a anului în curs, prețul pentru energia termică livrată în perioada noiembrie—decembrie a anului în curs și în semestrul I al anului următor;

b) până la data de 30 iunie a anului în curs, prețul actualizat pentru energia termică livrată în perioada iulie—octombrie a anului în curs.

Art. 6. — (1) În situația capacităților noi de producție care intră în exploatare comercială în anul în curs, ANRE stabilește și comunică operatorilor economici implicați prețul reglementat pentru energia termică livrată, în termen de o lună de la data primirii datelor prevăzute la art. 4 și, după caz, la art. 7 alin. (2), preț care se menține până la următoarea ajustare.

(2) În situația capacităților de producție care nu pot beneficia de prelungirea schemei de sprijin pentru cogenerare de înaltă eficiență conform prevederilor Deciziei Comisiei Europene C(2021) 9.774 final din 21.12.2021, ANRE stabilește și comunică operatorilor economici care exploatează aceste capacități prețul reglementat pentru energia termică livrată, în termen de o lună de la data primirii datelor prevăzute la art. 4, preț care se menține până la următoarea ajustare a prețului de referință pentru energia termică.

CAPITOLUL IV

Determinarea și actualizarea prețurilor reglementate

Art. 7. — (1) Prețul de producere pentru energia termică livrată din centrale de cogenerare care nu accesează scheme de sprijin instituite la nivel național pentru promovarea cogenerării de înaltă eficiență se determină pe baza prețului de referință pentru energia termică produsă și livrată dintr-o centrală termică echivalentă.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), în cazul centralelor de cogenerare echipate cu motoare termice, producătorii pot opta pentru un preț de producere pentru energia termică livrată din aceste echipamente cuprins între o valoare maximă, egală cu valoarea determinată la alin. (1), și o valoare minimă, egală cu valoarea prețului gazelor naturale calculat la puterea calorifică inferioară (PCI), transmisă la ANRE conform art. 4 alin. (4), cuprinzând, după caz, componentele prevăzute la art. 16 alin. (2), raportată de producător, pentru perioadele specificate la art. 4 alin. (1) și (2). În situația centralelor de cogenerare echipate cu motoare termice care intră în exploatare comercială în anul în curs, valoarea minimă a prețului de producere pentru energia termică va fi egală cu valoarea prețului gazelor naturale calculat la PCI, în vigoare la data optării.

(3) Prevederile alin. (2) se aplică cu condiția existenței sistemelor de măsurare a energiei termice produse și livrate exclusiv din centrala de cogenerare echipată cu motoare termice.

Art. 8. — Prețul reglementat pentru energia termică produsă și livrată din centralele de cogenerare care nu accesează scheme de sprijin instituite la nivel național pentru promovarea cogenerării de înaltă eficiență se determină ca fiind suma dintre:

a) prețul de producere, determinat conform prevederilor art. 7;
b) costul justificat al energiei electrice consumate pentru pompele din rețeaua de termoficare, determinat pe baza cantității de energie consumată de pompele din rețeaua de termoficare și prețul de achiziție, conform machetei nr. 1 din anexa nr. 2, raportat la energia termică produsă și livrată sub formă de apă fierbinte din centrală;

c) în cazul producătorilor care dețin în exploatare rețeaua termică de transport, costurile justificate aferente acesteia, determinate pe baza costurilor raportate de producător, conform machetei nr. 2 din anexa nr. 2, raportate la energia termică produsă și livrată sub formă de apă fierbinte din centrală.

CAPITOLUL V

Determinarea prețului de referință pentru energia termică

Art. 9. — Prețul de referință pentru energia termică produsă și livrată din centralele de cogenerare este stabilit la nivelul prețului pentru energia termică livrată dintr-o centrală termică echivalentă, funcționând pe același tip de combustibil majoritar.

Art. 10. — (1) Pentru determinarea prețurilor de referință pentru energia termică se iau în considerare centrale termice echivalente, funcționând pe unul dintre următorii combustibili: cărbune, biomasă, culturi energetice, gaze naturale asigurate din rețeaua de transport, respectiv gaze naturale asigurate din rețeaua de distribuție.

(2) Centralele de cogenerare care utilizează alt tip de combustibil majoritar se asimilează, după caz, unuia dintre combustibilii prevăzuți la alin. (1).

Art. 11. — Pentru determinarea prețului de referință pentru energia termică sunt luate în considerare următoarele date de intrare specifice unei centrale termice echivalente, ale căror valori inițiale sunt prezentate în anexa nr. 1:

- capacitatea termică instalată, Q_{inst}^q (MW);
- capacitatea termică medie anuală, Q_{th} (MW);
- eficiența de producere, η^q (%);
- numărul mediu de ore de funcționare pe an, h (ore/an);
- factorul de utilizare a capacității termice instalate, f_{inst}^q (%);
- anul pentru care se stabilesc prețurile de referință, n ;
- prețul mediu al combustibilului determinat pe baza puterii calorifice inferioare, p_{comb}^n (lei/MWh);
- prețul mediu al certificatului de CO₂, $p_{CO_2}^n$ (lei/t);
- factorul de emisie specific, $f_{CO_2}^q$ (t/MWh);
- investiția specifică, i_{sp}^q (lei/MW);
- durata de amortizare, $h_{amortiz}$ (ani);
- costul energiei electrice din SEN și cu apa, $p_{alte,var}^q$ (lei/MWh);
- alte costuri fixe (costurile cu personalul, operarea și mentenanța etc.), cf_{alte}^q (lei/MWh);
- coeficientul de indexare a prețului combustibilului, $i_{index}^{n,P_{comb}}$ (%).

Art. 12. — Capacitatea termică medie anuală a centralei de cogenerare, Q_{th} , se determină pe baza capacității termice instalate, Q_{inst}^q , și a factorului de utilizare a capacității termice instalate, f_{inst}^q

$$Q_{th} = Q_{inst}^q \times f_{inst}^q / 100 \text{ (MW)}$$

Art. 13. — Cantitatea de energie termică produsă și livrată anual de centrala termică echivalentă, Q , este determinată pe baza capacității termice medii anuale, Q_{th} , și a numărului mediu de ore de funcționare pe an, h .

$$Q = Q_{th} \times h \text{ (MWh)}$$

Art. 14. — Consumul anual de combustibil utilizat pentru producerea energiei termice în centrala termică echivalentă, B^q , este determinat pe baza cantității de energie termică, Q , și a eficienței producerii energiei termice în centrala echivalentă, η^q .

$$B^q = Q / (\eta^q / 100) \text{ (MWh)}$$

Art. 15. — Costurile variabile anuale ale centralei termice echivalente, corespunzătoare anului n , $CV^{q,n}$, cuprind costurile de achiziție a combustibilului, $C_{comb}^{q,n}$, costurile certificatelor de CO₂, $C_{CO_2}^{q,n}$, și alte costuri variabile, $C_{alte,var}^{q,n}$

$$CV^{q,n} = C_{comb}^{q,n} + C_{CO_2}^{q,n} + C_{alte,var}^{q,n} \text{ (lei)}$$

Art. 16. — (1) Costurile anuale cu combustibilul, $C_{comb}^{q,n}$, se determină pe baza cantității de combustibil utilizate, B^q , și a prețului mediu al combustibilului, determinat în condițiile art. 27, p_{comb}^n

$$C_{comb}^{q,n} = p_{comb}^n \times B^q \text{ (lei)}$$

(2) Costurile cu combustibilul includ, după caz, și costurile cu transportul/distribuția/furnizarea acestuia, precum și cele cu rezervarea de capacitate. În cazul combustibilului gazos nu se includ costurile cu accizele și dezechilibrele.

Art. 17. — (1) Costurile anuale cu achiziția certificatelor de CO₂, $C_{CO_2}^{q,n}$, se determină pe baza consumului de combustibil, B^q , a factorului de emisii specific, $f_{CO_2}^q$, și a prețului mediu al certificatului de CO₂, $p_{CO_2}^n$, ținându-se cont de alocările cu titlu gratuit a certificatelor de CO₂ începând cu anul 2013, numai pentru centralele de cogenerare pentru care, conform legislației în vigoare, există obligația achiziționării de certificate de CO₂.

$$C_{CO_2}^{q,n} = f_{CO_2}^q \times B^q \times p_{CO_2}^n \times (1 - f^{alocaregratuita}) \text{ (lei)},$$

unde:

$f^{alocaregratuita}$ — factor care ține cont de procentajul de certificate alocate gratuit în anul n față de numărul de certificate alocate gratuit în anul 2013.

(2) În determinarea prețului mediu al certificatului de CO₂ se ia în considerare ponderea combustibilului pentru producerea energiei termice, respectiv electrice din total combustibil în cogenerare, conform raportării producătorilor pentru anul respectiv.

Art. 18. — Celelalte costuri variabile, $C_{alte,var}^{q,n}$, cuprind costurile cu energia electrică din SEN, cu apa etc. și se determină pe baza costului specific pentru energia electrică din SEN, pentru apă etc., utilizate la producerea în centrala termică echivalentă, $p_{alte,var}^q$, și a consumului de combustibil, B^q .

$$C_{alte,var}^{q,n} = p_{alte,var}^q \times B^q \text{ (lei)}$$

Art. 19. — Costurile fixe anuale ale centralei termice echivalente, corespunzătoare anului n , $CF^{q,n}$, cuprind costurile de amortizarea, $C_{amortiz}$, și alte costuri fixe, $CF_{alte, fixe}^q$ (lei).

Art. 20. — Baza reglementată a activelor aferentă investiției inițiale, BAR_0 , a centralei termice echivalente este determinată pe baza investiției specifice, i_{sp}^q , și a capacității termice instalate, Q_{inst}^q .

$$BAR_0 = i_{sp}^q \times Q_{inst}^q \quad (\text{lei})$$

Art. 21. — Costurile cu amortizarea centralei termice echivalente se determină prin utilizarea metodei liniare, prin raportarea bazei reglementate a activelor aferente investiției inițiale, BAR_0 , la durata medie de amortizare, $h_{amortiz}$.

$$C_{amortiz} = BAR_0 / h_{amortiz} \quad (\text{lei})$$

Art. 22. — Alte costuri fixe, cum ar fi costurile de operare și mentenanță, costurile cu personalul etc. ale centralei termice echivalente, $CF_{alte, fixe}^q$, se determină pe baza costurilor fixe unitare, cf_{alte}^q , și a cantității de energie termică livrată, Q .

$$CF_{alte, fixe}^q = cf_{alte}^q \times Q \quad (\text{lei})$$

Art. 23. — Costurile anuale totale ale centralei termice echivalente, corespunzătoare anului n , $CT^{q,n}$, reprezintă suma costurilor variabile, $CV^{q,n}$, și fixe, $CF^{q,n}$, ale acestei centrale, la care se aplică o cotă de profit, P , considerată cel mult 5%.

$$CT_{ref}^{q,n} = (1 + P/100) * (CV^{q,n} + CF^{q,n}) \quad (\text{lei})$$

Art. 24. — Prețul de referință pentru energia termică produsă și livrată corespunzător anului n , $p_{ref}^{q,n}$, se calculează pe baza costurilor totale ale centralei termice echivalente, $CT^{q,n}$, și a cantității de energie termică livrată, Q , astfel:

$$p_{ref}^{q,n} = CT^{q,n} / Q \quad (\text{lei/MWh})$$

Art. 25. — În cazul producătorilor care utilizează mixuri de combustibil, prețul de referință pentru energia termică se determină ca fiind prețul de referință corespunzător combustibilului majoritar utilizat.

Art. 26. — În situația în care producătorul deține și capacități de producere separată a energiei termice amplasate în centrala de cogenerare, prețul de referință pentru energia termică se determină ca medie ponderată cu cantitățile de energie termică livrate sub formă de apă fierbinte din unitățile de cogenerare, respectiv din capacitățile de producere separată, a prețurilor de referință ale energiei termice corespunzătoare combustibililor majoritari utilizați de respectivele unități.

CAPITOLUL VI

Actualizarea prețurilor de referință pentru energia termică

Art. 27. — (1) Semestrial, până la data de 31 octombrie, respectiv până la data de 15 iunie, ANRE analizează evoluția prețului mediu al combustibilului și a prețului mediu al

certificatului de CO₂ față de valorile luate în calcul la aprobarea prețului de referință al energiei termice.

(2) ANRE aprobă prin ordin al președintelui prețurile de referință pentru energia termică produsă și livrată din centrale de cogenerare, rezultate în urma analizelor prevăzute la alin. (1), până la data de 31 octombrie, pentru perioada noiembrie—decembrie a anului în curs și semestrul I al anului următor, respectiv până la data de 15 iunie pentru perioada iulie—octombrie a anului curent.

(3) Prețul mediu al combustibilului luat în considerare la analizele prevăzute la alin. (1) este media ponderată a prețurilor raportate de producători, în vigoare pentru trimestrul IV al anului în curs și trimestrul I al anului următor, respectiv pentru trimestrul II al anului curent, transmise la ANRE conform art. 4 alin. (4), cuprinzând, după caz, componentele prevăzute la art. 16 alin. (2).

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), pentru producătorii care utilizează gaze naturale asigurate din rețeaua de transport, respectiv din rețeaua de distribuție și la care cantitățile de gaze naturale contractate/estimate a se consuma de către aceștia reprezintă mai mult de 40% din cantitățile totale de gaze naturale contractate/estimate a se consuma de toți producătorii care utilizează gaze naturale asigurate din rețeaua de transport, respectiv din rețeaua de distribuție și prețul mediu al combustibilului se află în una dintre situațiile:

a) preț final al gazelor naturale mai mic de 250 de lei/MWh;

b) preț final al gazelor naturale mai mare de 400 de lei/MW,

prețul mediu al combustibilului luat în considerare la analizele prevăzute la alin. (1) se determină separat pentru cele două situații, prezentate la lit. a) și b).

(5) În situația în care între prețurile medii determinate pentru producătorii care se încadrează în condițiile alin. (4) și prețul mediu determinat pentru producătorii care nu se încadrează în condițiile prevăzute la alin. (4) există o diferență procentuală de maximum 15%, nu se aplică prevederile alin. (4).

(6) La solicitarea ANRE, producătorii de energie electrică și termică în cogenerare vor pune la dispoziție documentele care au stat la baza determinării prețului combustibilului majoritar utilizat, în vigoare, raportat conform prevederilor alin. (3).

(7) Producătorii transmit lunar la ANRE, până la data de 30 a fiecărei luni:

a) prețul mediu al combustibilului majoritar și cantitățile consumate în luna precedentă, pentru capacitățile de cogenerare, diferențiat pe energie electrică, respectiv termică;

b) prețul mediu al combustibilului majoritar și cantitățile consumate în luna precedentă, pentru capacitățile de producere separată a energiei termice/electrice.

(8) Prețul mediu al certificatului de CO₂ luat în considerare la analizele prevăzute la alin. (1) pentru producătorii care au obligația achiziționării de certificate de CO₂ se determină astfel:

a) pentru analiza efectuată până la 31 octombrie, la nivelul mediei valorilor prezentate pe pagina web a pieței ICE ECX EUA Futures, la închidere, afișate pentru perioada 1 noiembrie anul curent—31 octombrie anul următor, conform situației înregistrate în una dintre zilele celei de-a doua săptămâni a lunii septembrie anul curent;

b) pentru analiza efectuată până la 15 iunie, la nivelul mediei valorilor prezentate pe pagina web a pieței ICE ECX EUA Futures, la închidere, conform situației înregistrate în una dintre zilele celei de-a treia săptămâni a lunii mai anul curent, pentru perioada 1 iulie—31 octombrie anul curent.

Art. 28. — Pe baza modului de calcul prezentat la capitolul V, formula utilizată pentru actualizarea prețului de referință pentru energia termică produsă și livrată din centrale de cogenerare este:

$$P_{ref}^{q,n} = (1 + P/100) \times \{ A^q \times [p_{comb}^n + p_{CO2}^n \times f_{CO2}^q \times (1 - f_{allocare\ gratuita}) + p_{alte,var}^q] + D^q \} \text{ (lei/MWh)},$$

unde:

$$A^q = 100/\eta^q$$

A^q — coeficientul aferent costurilor variabile ale energiei termice

$$D^q = c f_{alte}^q + i_{sp}^q / [h_{amortiz} \times (f_{inst}^q / 100) \times h]$$

D^q — coeficientul aferent costurilor fixe ale energiei termice (lei/MWh).

Art. 29. — Față de datele inițiale ale centralelor termice echivalente care funcționează cu unul dintre următorii combustibili: cărbune/biomasă/culturi energetice/gaze naturale asigurate din rețeaua de transport/gaze naturale asigurate din rețeaua de distribuție, prevăzute la lit. l) din anexa nr. 1, valoarea elementelor

de mai jos este următoarea: alte costuri fixe (costurile cu personalul, operarea și mentenanța etc.): $c f_{alte}^q = 12$ euro/MWh/12 euro/MWh/12 euro/MWh/11 euro/MWh/11 euro/MWh.

Art. 30. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta metodologie.

*ANEXA Nr. 1
la metodologie*

Date inițiale ale centralelor termice echivalente care funcționează cu unul dintre următorii combustibili: cărbune/biomasă/culturi energetice/gaze naturale asigurate din rețeaua de transport/gaze naturale asigurate din rețeaua de distribuție:

- capacitatea termică instalată, Q_{inst}^q - 20/10/10/5/5 MW;
- capacitatea termică medie anuală, Q_{th} - 18/9/9/4,5/4,5 MW;
- eficiența de producere, η^q - 86/86/86/90/90%, pentru centrale cu punerea în funcțiune înainte de anul 2016, η^q - 86/86/86/92/92%, pentru centrale cu punerea în funcțiune începând cu anul 2016, conform Regulamentului delegat (UE) 2015/2.402 al Comisiei din 12 octombrie 2015 de revizuire a valorilor de referință armonizate ale randamentului pentru producția separată de energie electrică și termică, în aplicarea Directivei 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Deciziei 2011/877/UE a Comisiei;
- numărul de ore de funcționare pe an, h - 5000/5000/5000/5000/5000 ore/an;
- factorul de utilizare a capacității termice instalate, f_{inst}^q - 90/90/90/90/90%;
- prețul inițial al combustibilului determinat pe baza puterii calorifice inferioare, pentru:
 - consumatori casnici: $p_{comb} = 10/20/20/19/26$ euro/MWh;
 - consumatori noncasnici: $p_{comb} = 10/20/20/26/34$ euro/MWh;
- prețul mediu anual al certificatului de CO₂, $p_{CO2} = 5$ euro/certificat;
- factorul de emisie specific, f_{CO2}^q - 0,350/0,350/0,350/0,220/0,220 t/MWh;
- investiția specifică, $i_{sp}^q = 90000/90000/90000/80000/70000$ euro/MW;
- durata de amortizare, $h_{amortiz}$ — 11 ani;
- costul cu energia electrică din SEN, cu apa etc., $p_{alte,var}^q = 3,02$ euro/MWh/1,5 euro/MWh/1,5 euro/MWh/1,5 euro/MWh/1,5 euro/MWh;
- alte costuri fixe (costurile cu personalul, operarea și mentenanța etc.), $c f_{alte}^q = 8$ euro/MWh/8 euro/MWh/8 euro/MWh/7 euro/MWh/7 euro/MWh;
- cursul de schimb valutar — 4,4 lei/euro;
- coeficientul de indexare a prețului combustibilului, $i_{index}^{n,Pcomb}$, aplicat în cazul în care nu se dispune de raportări ale producătorilor.

Costurile anuale cu achiziția certificatelor de CO₂ se iau în considerare numai pentru centralele care, conform legislației în vigoare, au obligația achiziționării de certificate de CO₂.

*ANEXA Nr. 2
la metodologie*

Macheta nr. 1 — Costul energiei electrice consumate pentru pompele din rețeaua de termoficare*)

Nr. crt.	Denumire	UM	An curent (6 luni realizări + 6 luni prognoză)	Prognoză pentru anul următor**)
1	Consum energie electrică pentru pompele din rețeaua de termoficare	MWh		
2	Preț achiziție energie electrică (lei/MWh)	lei/MWh		
3	Cantitate energie termică la limita centralei	MWh		

*) Macheta nu se completează în cazul în care producătorul recuperează acest cost de la operatorul care desfășoară serviciul de transport, sau deține în exploatare rețeaua termică de transport, caz în care costul energiei electrice pentru pompele din rețeaua de termoficare se înregistrează în Macheta nr. 2, la pct. 1.2.

**) Pentru prețurile reglementate ce se aprobă pentru perioada iulie—octombrie a anului curent rămân valabile datele prognozate în anul anterior.

Macheta nr. 2 — Costul aferent rețelei de transport al energiei termice

	Cheltuieli	UM	An curent (6 luni realizări + 6 luni prognoză)	Prognoză pentru anul următor*)
1	Cheltuieli materiale	lei		
1.1	Contravaloarea pierderilor tehnologice de energie termică în rețeaua de transport	lei		
	— cantitate energie termică pierdută în rețeaua de transport	MWh		
	— preț energie termică	lei/MWh		
1.2	Energie electrică	lei		
	— consum specific	MWh/MWh		
	— preț	lei/MWh		
1.3	Apa brută/pretrată	lei		
	— consum specific	mc/MWh		
	— preț	lei/mc		
1.4	Materii prime, materiale	lei		
1.5	Combustibil netehnologic	lei		
1.6	Amortizare	lei		
1.7	Reparații executate cu terții	lei		
1.8	Alte cheltuieli (vor fi detaliate)	lei		
2	Cheltuieli cu munca vie	lei		
2.1	Cheltuieli cu personalul	lei		
2.2	Cheltuieli cu asigurări sociale	lei		
3	Cheltuieli de exploatare (1+2)	lei		
4	Cantitate energie termică la limita centralei	MWh		
5	Cantitate energie termică ieșită din rețeaua de transport (MWh)	MWh		

*) Pentru prețurile reglementate ce se aprobă pentru perioada iulie—octombrie a anului curent rămân valabile datele prognozate în anul anterior.

NOTE:

1. Creșterile față de realizări ale consumurilor de apă, de energie electrică vor fi justificate.
2. Majorările cheltuielilor din prognoză față de realizări vor fi justificate.
3. Nivelul pierderilor tehnologice de energie termică în rețelele de transport va fi justificat printr-un audit energetic și va fi determinat în următoarele condiții:
 - pierderile masice vor fi considerate la nivelul de 0,2% din volumul rețelei de transport;
 - pierderile prin suprafață se vor determina considerând că rețeaua de transport are aceeași lungime, configurație și aceleași fluxuri de energie ca în situația reală, izolația termică a conductelor este nouă și nu sunt depuneri pe conducte.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2022 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.380	380	138
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2022 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
 C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:

Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
 Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
 Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

